

ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ

Рівень злочинності в Україні стрімко зростає протягом 1990-х років, досягнувши свого піку у 2000 році, після чого почався зворотній процес який тривав до 2009 року, коли українська економіка увійшла у глобальну фінансову кризу.

За даними сервісу Numbeo, який формує індекс злочинності, Україна станом на 2021 рік займає 54 місце у світі (зі 135) за рівнем злочинності. В Європі за цим показником наша країна опинилася на третьому місці після Білорусі та Франції.

Законодавство про боротьбу з організованою злочинністю базується на Конституції України і включає цей Закон, Кримінальний і Кримінальний процесуальний кодекси України, закони України "Про оперативно-розшукову діяльність", "Про Національну поліцію", "Про Службу безпеки України", "Про прокуратуру", "Про Бюро економічної безпеки України", інші закони, міжнародно-правові угоди, учасником яких є Україна.

Під причинами злочинності в сучасній Україні розуміється система негативних соціально-психологічних явищ, пов'язаних із суперечностями суспільства і держави, що породжують злочинність.

СКІЛЬКИ КРИМІНАЛЬНИХ ЗЛОЧИНІВ СКОЄНО У 2013-2020 РОКАХ ЗА ОКРЕМИМИ СТАТТЯМИ

ОБЛІКОВАНО КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ Без урахування правопорушень, виключених з обліку у зв'язку із закриттям проваджень на підставах відсутності події кримінального правопорушення, відсутності в діяні складу кримінального правопорушення та ін. підстав, передбачених ч. 1 ст. 284 КПК України

Рис. Кількість кримінальних злочинів в Україні у 2013-2020рр.

Причини й умови злочинності в основному зводяться до чотирьох підсистем — економічні причини, причини кримінальної агресивності, причини кримінальної необережності і правові причини.

Економічні причини — це психологія: а) корисливості; б) паразитизму; в) нестатку.

Економічні умови: а) помилки в стратегії та практиці економічних реформ; помилки в приватизації, у банківській системі й акціонуванні, у виробничо-сировинній та споживчій сферах, у

податковій системі; б) безконтрольність; в) безкарність.

Метою боротьби з організованою злочинністю є:

✓ встановлення контролю над організованою злочинністю, її локалізація, нейтралізація та ліквідація;

✓ усунення причин і умов існування організованої злочинності.

Система органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю

1. Систему державних органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, становлять:

а) спеціально створені для боротьби з організованою злочинністю державні органи;

б) державні органи, які беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю в межах виконання покладених на них інших основних функцій.

Основними напрямками боротьби з організованою злочинністю є:

✓ створення правової основи, організаційних, матеріально-технічних та інших умов для ефективної боротьби з організованою злочинністю, організація міжнародного співробітництва у цій сфері;

✓ виявлення та усунення або нейтралізація негативних соціальних процесів і явищ, що

породжують організовану злочинність та сприяють їй;

- ✓ запобігання нанесенню шкоди людині, суспільству, державі;

- ✓ запобігання виникненню організованих злочинних угруповань;

- ✓ запобігання легалізації коштів, здобутих злочинним шляхом, використанню суб'єктів підприємницької діяльності для реалізації злочинних намірів.

Впровадження системи організації і забезпечення діяльності державних та інших органів по боротьбі з організованою злочинністю передбачає організацію управління, яка включає конкретні засоби реалізації стратегії і тактики боротьби з організованою злочинністю: організаційну структуру органів і методи їх управління. Це дозволить чітко визначити "хто", "що" і "коли" повинен виконувати.